

Teza

W toku postępowania wyjaśniającego należy szczegółowo wyjaśnić sprawę i ustalić czy został popełniony czyn stanowiący naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej. Komisji dyscyplinarna powinna wszechstronnie ocenić zebrany materiał dowodowy.

Naruszenie obowiązku

przestrzegania [Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej](#) i innych przepisów prawa, dochowanie tajemnicy ustawowo chronionej.

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

nie zostały wskazane w orzeczeniu

Sygn. akt DSC. WK.6402.14.202 I.BB

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Warszawa, 9 czerwca 2021 r.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Dawid Pluta (przewodniczący składu orzekającego)
Anna Żółkowska
Piotr Orzech
Maciej Tomczak
Cezary Zaremba
Bogusława Baprawska (protokolant)

przy udziale:

L B - Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu w P oraz

T P - Obwinionej;

A O - obrońcy Obwinionej **po rozpoznaniu** 9 czerwca 2021 roku na rozprawie w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie sprawy T P, zatrudnionej w urzędzie w P w Urzędzie w K na stanowisku starszego specjalisty;

obwinionej o to, że:

wykorzystując prywatne urządzenie wykonała zdjęcia akt spraw egzekucyjnych oraz z wykorzystaniem prywatnego konta poczty elektronicznej, przesyłała je w dniu 26 czerwca 2020r. jako załączniki do dwóch wiadomości e-mail na swoje służbowe konto poczty elektronicznej, czym naruszyła przepisy art. 76 ust. 1 pkt 1 i pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2020 r., poz. 265 z późn. zm. - dalej jako „u.s.c.” lub „ustawa o służbie cywilnej”) oraz przepisy Zarządzenia nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P;

na skutek odwołania wniesionego przez T P pismem z 5 lutego 2021 r. od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej dla urzędu w P z dnia 14 stycznia 2021 r. o sygnaturze, wymierzającego Obwinionej karę upomnienia;

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej oraz § 36 ust.2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493);

orzeka o
uchyleniu orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji w całości i przekazaniu
sprawy do
ponownego rozpoznania

Dawid Pluta

Anna Żółkowska

Piotr Orzech

Maciej Tomczak

Cezary Zaremba

Uzasadnienie

Powzięcie informacji o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej

Na podstawie pisma Naczelnika Urzędu w K z 1 lipca 2020 r., kierownik urzędu w P, powziął wiedzę o prawdopodobnym naruszeniu przepisów bezpieczeństwa informatycznego przez Obwinioną.

Pismem z 3 lipca 2020r. Dyrektor urzędu w P polecił Rzecznikowi Dyscyplinarnemu urzędu w P (dalej również: „Rzecznik Dyscyplinarny” lub „Rzecznik”), wszcząć postępowanie wyjaśniające wobec Obwinionej.

Postępowanie wyjaśniające

Pismem z 6 sierpnia 2020r. Rzecznik Dyscyplinarny urzędu w P zawiadomił Obwinioną o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w zakresie naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej oraz naruszenie przepisów Zarządzenia nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P (Polityka Bezpieczeństwa Informacji pkt, Obszar przetwarzania danych osobowych pkt, Instrukcja Zarządzania Systemami Informatycznymi pkt) a przede wszystkim poprzez naruszenie przepisów bezpieczeństwa informatycznego, polegające na przesłaniu w dniu 26 czerwca 2020r. ze służbowej skrzynki e-mail na prywatną skrzynkę e-mail dwóch wiadomości zawierających pliki ze zdjęciami akt spraw z danymi

osób, w tym zobowiązanych.

W toku postępowania wyjaśniającego przesłuchano Obwinioną w charakterze Strony a także odebrano od niej pisemne wyjaśnienia zatytułowane „Opis zdarzeń w okresie od 1 do 31 lipca 2020r.” oraz skierowaną przez Obwinioną wiadomość e-mail z 7 sierpnia 2020r. zatytułowaną jako „Doprecyzowanie zeznań do protokołu”. Zgromadzono także materiał dowodowy w postaci wydruków wiadomości e-mail Obwinionej z 26 czerwca 2020r. odpowiednio z godz. 10:48:20 i 10:49:58 wraz z wydrukami plików stanowiących załączniki do tych wiadomości.

Na podstawie powyższych wyjaśnień a także w oparciu o zgromadzone dowody ustalono, iż 26 czerwca 2020 r. Obwiniona przebywając w miejscu stałego wykonywania pracy, wykonała prywatnym telefonem zdjęcia akt spraw egzekucyjnych i z wykorzystaniem prywatnego konta poczty elektronicznej, przesłała je w dwóch wiadomościach na swoje służbowe konto poczty elektronicznej.

Obwiniona w swoich zeznaniach podkreślała, że ujawnione czynności miały na celu usprawnienie wykonywanej przez nią pracy a telefon użyty do wykonania zdjęć był zabezpieczony hasłem przed nieuprawnionym dostępem osób trzecich. Obwiniona wyjaśniła także, że przesłane pliki nie zostały nikomu udostępnione, nie były powielane ani zapisywane na jakimkolwiek innym (poza twardym dyskiem komputera służbowego) nośniku danych oraz zostały usunięte z konta prywatnej poczty elektronicznej Obwinionej.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono także, że w dniach 7-20 lipca 2020r. przeprowadzona została kontrola funkcjonalna, której zakres został zdefiniowany jako: *„Naruszenie przepisów bezpieczeństwa informatycznego przez pracownika działu T P w zakresie: 1. przesłanych na adres swojej prywatnej skrzynki elektronicznej dotyczącej spraw prowadzonych przez nią, czy też są to sprawy, które zostały przydzielone do załatwienia innym pracownikom; 2. prawidłowości sposobu zakończenia spraw, z których sporządzono skany dokumentów i przesłano na adres swojej prywatnej skrzynki elektronicznej”* Podczas przeprowadzonej kontroli funkcjonalnej nie stwierdzono nieprawidłowości.

Pismem z 23 września 2020r. do Komisji Dyscyplinarnej urzędu w P (dalej również: „Komisja Dyscyplinarna I instancji” lub „Komisja”) został skierowany wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec Obwinionej, w którym zarzucono Jej naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej, określonych w art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej oraz przepisy wynikające z Zarządzenia nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P (Polityka Bezpieczeństwa Informacji pkt, Obszar przetwarzania danych osobowych pkt, Instrukcja Zarządzania Systemami Informatycznymi pkt) poprzez przesłanie w dniu 26 czerwca 2020r. z prywatnej skrzynki e-mail na służbową skrzynkę e-mail dwóch wiadomości zawierających pliki ze zdjęciami akt spraw z danymi osób, w tym zobowiązanych. Rzecznik wnioskował o wymierzenie kary upomnienia.

Uzasadniając wniosek, Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, iż Obwiniona wykonała zdjęcia dokumentów w siedzibie Urzędu w K oraz, że nie miało miejsca żadne zdarzenie, które nie pozwoliłoby Obwinionej wykonać skanów dokumentacji na urządzeniach

powielających, znajdujących się w budynku. Ponadto Rzecznik podkreślił, że wykonane przez Obwinioną zdjęcia nie były bezpośrednio związane z wykonywanymi przez nią obowiązkami służbowymi. Rzecznik podkreślił także, że szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa danych ma przestrzeganie reguł właściwego korzystania z poczty elektronicznej oraz, że zabrania się korzystania z prywatnej poczty elektronicznej ze względu na duże ryzyko dostępu do danych spoza sieci resortowej przez osoby nieuprawnione.

Postępowanie dyscyplinarne w I instancji

Komisja Dyscyplinarna przeprowadziła dwie rozprawy (29 października 2020r. oraz 14 stycznia 2021r.). Na drugiej rozprawie Obwiniona złożyła wyjaśnienia (nie przyznając się do popełnienia zarzucanego czynu), podkreślając, że przekazywanie materiałów służbowych na prywatne konta poczty elektronicznej, jest powszechną praktyką wśród pracowników i dyrekcji a wykonane przez nią zdjęcia miały pełnić formę notatki, celem uniknięcia przepisywania na papier.

Orzeczeniem z 14 stycznia 2021r., Komisja Dyscyplinarna I instancji uznała za zasadne wymierzyć Obwinionej karę upomnienia.

Komisja wskazała, iż działanie Obwinionej stanowi naruszenie przepisów bezpieczeństwa informatycznego, bowiem mogła dopuścić do ujawnienia informacji objętych tajemnicą skarbową oraz danych osobowych i adresowych.

Komisja Dyscyplinarna I instancji argumentowała także, że wykonanie zdjęć prywatnym telefonem oraz przesłanie dokumentów służbowych z maila prywatnego stanowi naruszenie zasad określonych w Zarządzeniu Nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P, bowiem zostały one przesłane za pomocą prywatnych urządzeń, które nie są zabezpieczone w odpowiedni sposób, przez co powstaje duże ryzyko dostępu do danych spoza sieci resortowej przez osoby nieuprawnione.

Wskazując na treść instrukcji stanowiącej załącznik nr 3 do ww zarządzenia, Komisja Dyscyplinarna I instancji argumentowała, że naruszenie bezpieczeństwa informacji to wszelkie zdarzenia lub działania, które stanowią lub mogą stanowić przyczynę utraty zasobów, ich poufności, integralności oraz rozliczalności, a także ograniczenia dostępności informacji lub zmniejszenia niezawodności systemu. Komisja podkreśliła, że naruszeniem bezpieczeństwa są także odstępstwa od obowiązujących zasad przetwarzania danych, nawet jeżeli nie prowadzą do ww skutków, w szczególności stworzenie możliwości dostępu do danych dla osób nie posiadających upoważnienia do ich przetwarzania.

Komisja Dyscyplinarna konkludowała, że korzystanie przez Obwinioną z prywatnego urządzenia oraz sieci pozaresortowej, stanowi w opisanym stanie faktycznym poważne zagrożenie wycieku danych, tym bardziej, że znaczna część przesłanych dokumentów zawiera dane objęte tajemnicą skarbową.

Odwołanie

Od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I instancji Obwiniona, pismem z 5 lutego 2021r. - złożyła odwołanie, wnosząc o uchylenie orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I

instancji w całości. Obwiniona zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu:

- naruszenie art.76 ust.1 pkt 1 i 5 ustawy o służbie cywilnej oraz Zarządzenia nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P, poprzez uznanie, że doszło do naruszenia przepisów bezpieczeństwa informatycznego polegającego na przesłaniu 26 czerwca 2020 r. z prywatnej skrzynki e-mail na służbową skrzynkę e-mail dwóch wiadomości zawierających pliki ze zdjęciami akt spraw z danymi osobowymi, adresowymi oraz objętymi tajemnicą skarbową, podczas gdy wobec powszechnego stosowania w urzędzie w P prywatnych maili do odbierania korespondencji służbowej, przyjąć należało, że do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego nie doszło;

- błędne i dowolne ustalenie faktyczne, że realizacja ww czynu mogła narazić dane na utratę lub przejęcie, podczas gdy ryzyko dostępu do danych spoza sieci resortowej przez osoby nieuprawnione w żaden sposób nie zostało udowodnione czy uprawdopodobnione

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służba Cywilna (dalej również: WKDSC), po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (dalej również: „rozporządzenie”), WKDSC rozpatruje odwołanie od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

WKDSC, jako organ odwoławczy, zobowiązana jest w pierwszej kolejności do dokonania kontroli formalnej orzeczenia wydanego w pierwszej instancji a tym samym do weryfikacji istnienia przedmiotu orzekania w ramach postępowania odwoławczego.

W tym celu WKDSC poddała weryfikacji terminy określone w art. 113 ust.2 u.s.c., uznając, że nie doszło do ich naruszenia. Przy czym weryfikacji powyższej dokonano jedynie w sposób pośredni, co było podyktowane niekompletnością materiału dowodowego sprawy w zakresie braku dokumentu potwierdzającego moment wpływu do Komisji Dyscyplinarnej I instancji wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (na wniosku znajdującym się w aktach sprawy brakuje także prezentaty zawierającej datę jego wpływu). Akta sprawy nie zawierają również jednoznacznego dowodu, wskazującego bezspornie na moment powzięcia wiedzy przez kierownika jednostki o popełnionym czynie (w aktach brak pisma z 1 lipca 2020r. kierowanego do Dyrektora urzędu w P). Mimo powyższych braków, WKDSC uwzględniła fakt, iż gdyby nawet przyjąć datę popełnienia zarzucanego czynu (26 czerwca 2020r.), jako datę powzięcia informacji o popełnieniu czynu przez kierownika jednostki, a także uwzględniając okresy zawieszenia postępowania wyjaśniającego na skutek nieobecności Obwinionej wywołanej urlopami wypoczynkowymi i dniem wolnym w zamian za święto przypadające w sobotę (7 dni) oraz wywołanej niezdolnością do pracy na skutek choroby (6 dni), skutkujące przesunięciem terminu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego łącznie o 13 dni, termin ten upłynąłby 9 października 2020r. Biorąc zaś pod uwagę że pierwsze udokumentowane czynności zostały podjęte przez Komisję Dyscyplinarną I instancji 8 października 2020r. (wydane zarządzenia

przez przewodniczącego Komisji //, wezwania na rozprawę //, zawiadomienie o wyznaczeniu terminu rozprawy /), uznać należało, że najpóźniej w tej dacie Komisja dysponowała już wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zatem termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego o jakim mowa w art.13 ust.2 u.s.c. nie został naruszony.

WKDSC uznała, że zaskarżone orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I instancji, narusza obowiązujące przepisy prawa w stopniu uzasadniającym jego wyeliminowanie z obrotu prawnego.

Zasadniczą przyczyną takiego rozstrzygnięcia WKDSC, jest wadliwość samego orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I instancji a także wadliwość postępowania dowodowego, poprzedzającego jego wydanie.

Zgodnie z § 8 ust.2 rozporządzenia w toku postępowania wyjaśniającego, rzecznik dyscyplinarny powinien dążyć do szczegółowego wyjaśnienia sprawy i ustalenia, czy został popełniony czyn stanowiący naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej.

Z kolei zgodnie z § 11 ust.2 pkt 2 rozporządzenia, wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zawiera m.in. dokładne określenie czynu stanowiącego naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej.

W ocenie WKDSC, przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie spełniło powyższych wymogów, czego przejawem jest brak spójności pomiędzy zgromadzonym materiałem dowodowym, w ramach którego zgromadzono jedynie Instrukcję Zarządzania Systemami Informatycznymi w urzędzie w P (stanowiącą załącznik nr 3 do Zarządzenia nr Dyrektora urzędu w P z 28 listopada 2019r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P) a treścią wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z 23 września 2020r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, w którym zarzucono Obwinionej naruszenie przepisów dotyczących bezpieczeństwa informacji, tj. pkt 15 „Instrukcji Zarządzania Systemami Informatycznymi” (stanowiącą załącznik nr 3 do Zarządzenia nr) a także pkt Polityki Bezpieczeństwa Informacji (stanowiącej załącznik nr 1 do Zarządzenia nr, a której nie zgromadzono jako materiał dowodowy sprawy) oraz pkt „Obszaru przetwarzania danych osobowych” (w tym zakresie nie wiadomo konkretnie o jaki akt prawa wewnętrznego chodzi, bowiem załącznik nr 2 do Zarządzenia nr nosi tytuł „Polityka Bezpieczeństwa Danych Osobowych” - materiał dowodowy sprawy nie zawiera aktu prawa wewnętrznego o żadnym z powyżej wskazanych tytułów).

Materiał dowodowy sprawy, nie został również uzupełniony w toku postępowania dyscyplinarnego, mimo że zgodnie z § 22 ust. 1 Rozporządzenia, Komisja Dyscyplinarna powinna wyczerpująco zebrać i wszechstronnie rozpatrzyć materiał dowodowy.

W toku postępowania wyjaśniającego ani w toku postępowania dyscyplinarnego nie wyjaśniono także, istotnej w ocenie WKDSC, okoliczności, czy po ujawnieniu zdarzenia dotyczącego zasad bezpieczeństwa informatycznego, zastosowano „Procedurę zarządzania incydentami” stanowiącą załącznik nr do Polityki Bezpieczeństwa Informacji (której wprawdzie nie włączono w poczet materiału dowodowego, niemniej jednak do stosowania tego załącznika odsyła pkt „Instrukcji Zarządzania Systemami Informatycznymi” - naruszenie m.in. tej normy prawnej zarzucono Obwinionej) ani jaki był ewentualny rezultat przeprowadzenia tejże „Procedury zarządzania incydentami”.

Komisja Dyscyplinarna, naruszając określoną w § 22 ust. 1 Rozporządzenia dyrektywę wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, nie odniosła się w swoim orzeczeniu do całości zgromadzonego materiału dowodowego, bowiem pominęła w swoich rozważaniach odniesienie się do „Informacji o przeprowadzonej kontroli funkcjonalnej” //, której przedmiotem (zakresem kontroli) było [cyt.]: „*Naruszenie przepisów bezpieczeństwa informatycznego przez pracownika działu Egzekucji T P w zakresie:*

- 1. przesłanych na adres swojej prywatnej skrzynki elektronicznej dotyczącej spraw prowadzonych przez nią, czy też są to sprawy, które zostały przydzielone do załatwienia innym pracownikom;*
- 2. prawidłowości sposobu zakończenia spraw, z których sporządzono skany dokumentów i przesłano na adres swojej prywatnej skrzynki elektronicznej¹. Komisja nie odniosła się w żadnej mierze do konkluzji tejże Informacji, zgodnie z którą: „Na podstawie powyższych spraw, z których T P sporządzała skany dokumentów i przesyłała je na adres swojej prywatnej skrzynki elektronicznej podczas przeprowadzonej kontroli funkcjonalnej nie stwierdzono nieprawidłowości”*

Materiał dowodowy sprawy zawiera również materiał źródłowy w postaci wydruków korespondencji elektronicznej z Naczelnikiem Urzędu w K /k.5 verte i k.12 verte/, zaś treść tych dokumentów nosi znamiona ingerencji poprzez ich częściowe zanonimizowanie, co powoduje, że stały się one wyciągami z dokumentów będących ich pierwowzorem. Przy czym nie wiadomo kto sporządził te wyciągi ani też z jakich powodów poddane zostały anonimizacji, co może poddawać w wątpliwość ich wiarygodność a ponadto uniemożliwia ustalenie wszystkich okoliczności ujawnienia czynu.

WKDSC zauważa, że w powyższym zakresie Komisja Dyscyplinarna I instancji nie uzupełniła powyższych braków ani też nie wyjaśniła ich przyczyny. Zastosowała zaś - niedopuszczalne zdaniem WKDSC - uogólnienie, wskazując w treści wydanego orzeczenia, iż Obwiniona popełniła zarzucany jej czyn, polegający na *poruszeniu przepisów art.76 ust.1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (t.j. Dz. U. z 2020r., poz.265) oraz Zarządzenia Nr Dyrektora urzędu w P z dnia 28 listopada 2019r. w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P poprzez naruszenie przepisów bezpieczeństwa informatycznego polegającego na przesłaniu w dniu 26 czerwca 2020r. z prywatnej skrzynki e-mail na służbową skrzynkę e-mail dwóch wiadomości zawierających pliki ze zdjęciami akt sprawy z danymi osobowymi, adresowymi oraz objętymi tajemnicą skarbową”.*

Na podstawie przytoczonego powyżej fragmentu orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I instancji, nie sposób ustalić jakie konkretnie przepisy bezpieczeństwa informatycznego zostały naruszone przez Obwinioną. Niewystarczające zaś jest wskazanie ogólnie na Zarządzenie nr Dyrektora urzędu w P w sprawie ustanowienia i wdrożenia Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji w urzędzie w P, zwłaszcza w sytuacji kiedy Zarządzenie to wprowadza do stosowania kilka wewnętrznych instrukcji i polityk bezpieczeństwa.

Ponadto WKDSC zauważa, że czyn stanowiący delikt dyscyplinarny, nie może polegać na naruszeniu określonych przepisów. Czym innym bowiem jest opis zarzucanego czynu, rozumianego jako zespół określonych, uzewnętrzniionych zachowań bądź zaniechań

członka korpusu służby cywilnej a czym innym kwalifikacja czy tak opisane znamiona czynu wypełniają dyspozycję określonego przepisu prawa powszechnie obowiązującego bądź prawa wewnętrznego, sankcjonowaną w postaci odpowiedzialności dyscyplinarnej członka korpusu służby cywilnej.

Dopiero poprawnie opisany czyn może wypełniać znamiona deliktu dyscyplinarnego czyli naruszenia konkretnej normy i skutkować ewentualnym zastosowaniem sankcji.

Taka konstrukcja wynika także z brzmienia § 32 ust.1 pkt 4 i 5 rozporządzenia w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, jednoznacznie wyodrębniającego opis czynu oraz kwalifikację prawną jako dwa odrębne i jednocześnie obligatoryjne elementy orzeczenia komisji dyscyplinarnej a także z treści przywołanego powyżej § 11 ust.2 pkt 2 Rozporządzenia w zakresie dokładnego opisu czynu.

Obligatoryjnym elementem orzeczenia, zgodnie z § 32 ust.2 rozporządzenia jest również uzasadnienie faktyczne i prawne. W ocenie WKDSC, w przedmiotowej sprawie zaskarżone orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I instancji, nie zawiera uzasadnienia prawnego w zakresie dokonanego przez Komisję rozszerzenia kwalifikacji prawnej o art.76 ust.1 pkt 5 u.s.c. tj. naruszenia przez Obwinioną obowiązku dochowywania tajemnicy ustawowo chronionej. Jest to o tyle istotne, że Rzecznik Dyscyplinarny w swoim wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, ograniczył się jedynie do zarzutu naruszenia dyspozycji art.76 ust.1 pkt 1 u.s.c. tj. naruszenia przez Obwinioną obowiązku przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa.

W ocenie WKDSC, zmiana bądź rozszerzenie kwalifikacji prawnej, jakkolwiek co do zasady dopuszczalna, powinna być stosowana przez Komisję Dyscyplinarną I instancji ze szczególnym uwzględnieniem uprawnień procesowych Obwinionej. Tym samym Komisja powinna jednoznacznie i w sposób zrozumiały zarówno dla Obwinionej jak i dla Komisji II instancji, przedstawić wywód prawny w tym zakresie, pozwalający odtworzyć przyjęty przez Komisję Dyscyplinarną I instancji tok rozumowania. Treść uzasadnienia prawnego wydanego orzeczenia powinna umożliwiać poznanie motywów, jakimi kierowała się Komisja w kwestii przyjętej kwalifikacji prawnej a także powinna umożliwiać Obwinionej odniesienie się do pełnej kwalifikacji prawnej przyjętej za podstawę orzekania.

W rozpatrywanej sprawie, uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, zdaniem WKDSC, nie spełnia powyższych kryteriów, formułowanych dla uzasadnienia prawnego orzeczeń wydawanych w postępowaniu dyscyplinarnym, co tym samym przesądza o naruszeniu § 32 ust.2 Rozporządzenia.

WKDSC za zasadne uznała także sformułowane w odwołaniu zarzuty, skierowane wobec uzasadnienia faktycznego zaskarżonego orzeczenia. Jako podstawę uzasadnienia faktycznego orzeczenia przyjęto bowiem okoliczności, które nie były przedmiotem badania ani dowodzenia (*„prywatne urządzenia, które nie są zabezpieczone w odpowiedni sposób”*) jak również okoliczności o charakterze ocennym (*„poważne zagrożenie wycieku danych”*) bez zasięgnięcia wiedzy specjalistycznej w tym zakresie np. osób zajmujących się w jednostce bezpieczeństwem danych. W ocenie WKDSC, w tym zakresie orzeczenie narusza § 32 ust.2 w zw. z § 22 ust.1 Rozporządzenia

Stwierdzone powyżej braki postępowania dowodowego oraz wadliwość orzeczenia

Komisji Dyscyplinarnej I instancji, uzasadniają wyeliminowanie zaskarżonego orzeczenia z obrotu prawnego, celem ich usunięcia w toku ponownego rozpoznania sprawy. Tym samym, przedwczesnym byłoby odnoszenie się przez WKDSC do istoty sprawy.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Komisja Dyscyplinarna I instancji uzupełni materiał dowodowy sprawy w zakresie wskazanym w uzasadnieniu niniejszego orzeczenia, doprecyzuje opis zarzucanego czynu oraz wskaże, które konkretnie normy prawne aktów prawa wewnętrznego zostały naruszone przez Obwinioną; wyjaśni wszystkie okoliczności ujawnienia czynu i rozważy w tym zakresie ewentualne przesłuchanie w charakterze świadka osób, które

ujawniły nieprawidłowość; ustalili czy po ujawnieniu zdarzenia zastosowano „Procedurę zarządzania incydentami” oraz jaki był rezultat jej zastosowania, natomiast jeżeli nie zastosowano tejże procedury, Komisja ustali jakie były powody jej niezastosowania. Po wyczerpującym zebraniu materiału dowodowego, Komisja Dyscyplinarna I instancji, dokona jego wszechstronnego rozpatrzenia i ponownie oceni czy doszło do popełnienia zarzucanego Obwinionej czynu, a w przypadku uznania, że doszło do popełnienia czynu, zgodnie z § 30 ust.1 Rozporządzenia wymierzy karę, oceniając stopień jej winy i rodzaj czynu, jego skutki oraz zachowanie się Obwinionej przed popełnieniem czynu oraz po jego popełnieniu.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej postanowiła jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia jako niekończącego postępowania w sprawie, nie służy odwołanie.

Przewodniczący składu orzekającego: Dawid Pluta

Członkowie: Anna Żółkowska

Piotr Orzech

Maciej Tomczak

Cezary Zaremba

Handwritten signatures of the panel members, each on a dotted line. From top to bottom: a stylized signature, A. Żółkowska, Piotr Orzech, Maciej Tomczak, and C. Zaremba.